

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Constantini ad Alexandrum episcopum & Arium praesbyterum literae, &
pro pace tuenda sollicitudo. Cap. LXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

De Ario & Melitianis. CAP. LXI.

Nonnulli in ipsa Alexandria de summis religionis Christianę mysteriis iuueniliter & inconsultę digladiarunt: alii per vniuersam Aegyptum, & superiorem Thebaidem de controuersia quadam iam pridem inter ipsos concitata decertare cęperunt, adeo vt vbiq; ecclesię in varias partes dirimerentur. Et quoniam vniuersum ecclesię corpus his rebus laborabat, tũ tota Lybia, vehementer eisdem afflictata fuit, tum reliquę exterarum prouinciarum partes pariter in morbi societatem venerunt. Nam qui Alexandrię dissidebant ad episcopos aliarum prouinciarum, alii ad alios, legatos mittebant: illi autem in alterutram partem diuulsi, simili seditionis flamma incendebantur.

Quomodo Constantinus miserit ad Alexandrinos de pace componenda legatum.

CAP. LXII.

Quibus auditis imperator, animo supra modum dolens, remq; illam proprię calamitatis loco statuę, confestim virum ex numero piorum, quos habuit circa se, quem modesta fidei virtute satis spectatum, & superioribus temporibus pietatis confessione insigniter decoratum intelligebat, mittit, vt pacem inter eos, qui Alexandrię discordabant, conciliaret, literasq; ad eam rem inprimis accommodatas, per eundem ad seditionis authores dat: quas quidem, cum illustre testimoniũ prouidentię & sollicitudinis de populo dei susceptę complectantur, in hunc, qui de eo instituitur, sermonem inferere, consentaneum videtur: quę se habent ad hunc modum.

Victor Constantinus, Max. August. Alexandro & Ario.

Constantini ad Alexandrum episcopum & Arium presbyterum literę, & pro pace tuenda sollicitudo.

CAP. LXIII.

Ipsum, vt par est, meorum institutorum adiutorę & cõseruatore[m] omnium, Deum testem adhibeo, islarum rerum, quas mihi reipsa obeundas suscepi, duplicem causam

causam extitisse. Primum enim, ut omnium gentium de
 numinis cultu opinionem ad vnius habitudinis ritusq;
 formam traducerem: deinde quod in animo habebam, cor
 pus totius mundi, tanquam graui aliquo morbo acerbè
 vexatum, ad sanitatem restituere. Quæ sanè accurata ra-
 tione considerans, alterum eorum interiore mèris acie,
 id est consilio, efficiendum statuebam: alterum autè co-
 piarum militarium subsidio & viribus, quoad poteram,
 præclare gerere conabar: persuasum habens, si omnes
 veros Dei cultores communi concordie vinculo, sicut
 mihi in optatis erat, deuincire possem, vniuersæ nostræ
 reip. ciues, se ad pia eorum instituta breui conuersuros.

Quod quæstiones apud Afros agitatae, reprimebat.

CAP. LXIII.

Proinde cum insania quædam intolerabilis, propter
 temerariam leuitatem quorundam, religionem à po-
 pulo obseruatam in varias sectas discindere molien-
 tium, vniuersam Affricam occuparet, hunc morbum, cum
 ipse leuare cuperem, nullum aliud remedium ei curando
 satis idoneum inueniebam, quàm ut quosdam ex vestrū
 numero adiutores ad conciliationem hominum inter se
 dissentientium mitterem: quo inuidia communis totius
 orbis inimica (quæ sacris nostris conuentibus aduersa-
 tur) penitus restringeretur.

Quod pietas ortum ab oriente sumpserit.

CAP. LXV.

ET quoniam veri luminis vis, & sacre religionis di-
 sciplina, quæ dei opt. max. beneficio, ex quibusdam
 orientis quasi sinibus egressa est, vniuersum simul
 orbem terrarum, suo splendore collustravit, non sine
 causa vos eam religionem profitentes, quos tanquam
 quosdam gentium duces ad salutem fore existimo, non
 modo propenso animi studio, verum etiam exquisito
 oculorum obtutu inuestigare conabar. Nam simul ac
 illustri contra hostes parva victoria verè triumphassem,
 istud potissimum conquirere instituebam, quod omni-
 um facile præstantissimum iudicarem.

*Christi in
 carnatio.*

Quod